

Î N C H E I E R E

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „Sorinlux”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Sorinlux” împotriva Biroului Vamal Centru privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de SRL „Sorinlux”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, fiind menținută hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 19 mai 2017, SRL „Sorinlux” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru privind anularea actului de inspecție din 15 martie 2017 pentru declarația vamală nr. 2070120049, anularea actului de inspecție din 16 martie 2017 pentru declarația vamală nr. 2070120555, anularea actului de inspecție din 20 martie 2017 pentru declarația vamală nr. 2070121370, și obligarea Biroului Vamal Centru să restituie suma de 42 925,64 lei, încasată suplimentar de la SRL „Sorinlux” pentru vămuirea mărfii importate.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza contractului MD 17/16 din 01 iulie 2017 și invoice 18821-35 din 03 ianuarie 2017, SRL „Sorinlux” a procurat: lenjerie de toaletă/bucătărie din fibre sintetice, cuverturi. Conform contractului MD 17/16 din 01 iulie 2017 și invoice 18821-34 din 03 ianuarie 2017, SRL „Sorinlux” a procurat: lenjerie de toaletă/bucătărie din fibre sintetice. Conform contractului MD 17/16 din 01 iulie 2017 și invoice 18821-39 din 03 ianuarie 2017, SRL „Sorinlux” a procurat: lenjerie de toaletă/bucătărie din fibre sintetice.

La traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale 2070120049 din 15 martie 2017 - de către SRL „Sorinlux” au fost achitate plățile vamale în sumă de 243 534,18 lei; conform declarației vamale 2070120555 din 16 martie 2017 - de către SRL „Sorinlux” au fost achitate plățile vamale în sumă de 242 930,65 lei; conform declarației vamale 2070121370 din 20 martie 2017 - de către SRL „Sorinlux” au fost achitate plățile vamale în sumă de 236 118,79 lei pentru marfa procurată.

Potrivit reclamantei, funcționarul biroului vamal a refuzat validarea declarației și a întocmit: actul de inspecție din 15 martie 2017 (pentru declarația vamală 2070120049 din 15 martie 2017) privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 264 282,28 lei; actul de inspecție din 16 martie 2017 (pentru declarația vamală 2070120555 din 16 martie 2017) privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 252 270,84 lei; actul de inspecție din 20 martie 2017 (pentru declarația vamală 2070121370 din 20 martie 2017) privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 248 956,14 lei.

Astfel, pentru vămuirea mărfurilor nominalizate mai sus, din contul SRL „Sorinlux” a fost reținută suplimentar suma de 42 925,64 lei.

Nefiind de acord cu actele de inspecție menționate supra și considerând că acestea au fost întocmite ilegal și neîntemeiat, la 24 martie 2017, SRL „Sorinlux” s-a adresat cu cerere prealabilă către Biroul Vamal Centru, solicitând anularea actelor de inspecție și restituirea sumei menționate mai sus, dar nu a primit răspuns la cererea înaintată.

Reieșind din cererea de chemare în judecată, de către organul vamal nu a fost indicată legea materială care a fost încălcată de către declarant în momentul depunerii declarațiilor vamale, fiind aplicată în mod eronat metoda a șasea de determinare a valorii în vamă a mărfii.

Prin hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Sorinlux” împotriva Biroului Vamal Centru privind contestarea actelor administrative, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de SRL „Sorinlux”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, a fost respins, fiind menținută hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, nu este suficient ca actele prezentate de declarant, în scopul determinării valorii în vamă a mărfii, să fie prezentate fizic, conform pct. 13 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, dar trebuie să corespundă și condițiilor de calitate prevăzute la art. 12, 13, 14, 15 și 16 din Legea cu privire la tariful vamal.

Astfel, nu pot fi puse la îndoială dubiile organului vamal în ceea ce privește datele oferite de declarant la importul mărfurilor, deoarece SRL „Sorinlux” nu a întreprins nici o măsură pentru a le înlătura, iar neonorarea obligațiilor stabilite de legislație, îndreptățește organul vamal de a efectua o reevaluare a mărfurilor importate în felul și modul stabilit de legislație.

Instanța de apel a conchis că, organul vamal a oferit posibilitatea declarantului de a determina valoarea în vamă a mărfii conform metodelor 2, 3, 4 sau 5, însă, declarantul nu a prezentat informațiile solicitate de către inspectorul vamal. În această ordine de idei, în scopul confirmării valorii în vamă a mărfii, SRL „Sorinlux” urma a prezenta orice acord posibil între vânzător și cumpărător, care afectează valoarea în vamă a mărfurilor, ofertele de preț ale producătorului, precum și catalogul cu marfă, declarația vamală a țării de export, alte documente și informații, care sunt în măsură să dovedească realitatea valorii anunțate, acte ce nu

au fost prezentate la momentul vămuirii, fapt confirmat prin borderoul documentelor anexate, aplicarea metodelor alternative precum și posibilitatea amânării determinării valorii în vamă.

În așa mod, documentul prezentat de către SRL „Sorinlux”, și anume contractul de vânzare-cumpărare, nu conține informația relevantă confirmării tranzacției cu privire la preț. Totodată, nu este stabilită legătura între factura comercială invoice cu tranzacția existentă, ca parte integrantă a contractului.

Astfel, SRL „Sorinlux” a pretins la stabilirea valorii în vamă a mărfii conform metodei nr. 1, stabilită de Legea cu privire la tariful vamal, adică în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, organului vamal fiindu-i prezentate unele documente, care în viziunea declarantului ar confirma pe deplin valoarea în vamă declarată, însă, pentru aplicarea metodei 1 - în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, caracteristica de bază și condiția esențială a tranzacției o constituie prețul pentru o unitate de marfa stabilit în contractul comercial.

Sub același aspect, instanța de apel a reiterat că SRL „Sorinlux” a invocat, în cadrul procedurilor de vămuire demarate în fața organului vamal, faptul că este în imposibilitate de a prezenta actele solicitate de organul vamal, în virtutea faptului că aceste acte constituie secret comercial pentru alte persoane juridice, însă această alegație are un caracter declarativ, așa cum SRL „Sorinlux” nu a justificat care informație din actele solicitate constituie secret comercial.

La 08 iunie 2018, SRL „Sorinlux”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, a contestat cu recurs decizia din din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 05 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, cu pronunțarea unei decizii prin care acțiunea înaintată de SRL „Sorinlux”, să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar a reiterat aceleași argumente, care se regăsesc în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

La 23 iulie 2018, Biroul Vamal Centru a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat de a considera recursul declarat de către SRL „Sorinlux” ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SRL „Sorinlux”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 martie 2018, fiind expediată participanților la proces la data de 08 mai 2018

(f.d. 113), însă la materialele cauzei nu se regănesc date care să confirme momentul recepționării acesteia de către părți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost depus la 08 iunie 2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SRL „Sorinlux”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Sorinlux”, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Visternicean,

Luiza Gafton